

2

DANIELIS
EITHNERI

Wolâ-Silesii

HERACLITUS.

SIVE

Suspiria & lachrymæ.

Ad Lectorem Candidum.

Vivere multorum est bibere atq; edere.

At bone Lector

Est ridere meum vivere, flere meum.

LIGNICI Typis

Sartorianis.

M. DANIELI EITHNERO
POETÆ TERSISSIMO,
AMICO MEO.

MElculum, DANIEL amice, Phœbi,
Corculum DANIEL novem So-
rorum,

Ni te plus oculis meis amarem,
Nunc te plus oculis meis flagrarem;
Dum tui LACRUMAS lego Cerebri
Doctas juppiter! & laboriosas,
Quis ornas meritos-benè & merètes.

O quàm blandiloquētulæ Camenæ
O quàm melligenæ tuæ Camenæ!

Totus in lacrumas liqueſce tales,
Tales inque Elegos liqueſce totus,
Tum circa geminū Daphnæa tempus
Te laurus faciet BONUM POETAM.

*Egro animo & manu
ſcribebam*

M. CASPARUS STEUBIUS
Paſtor Neoftadianus,

VIRO Nobili & Amplissimo
Dn. MATTHIÆ BIELCZERO à Bilitz,

Consuli Neostad. meritissimo &c.

Vivendo morienti, & in meliorem illam vitam in
horas abiturienti :

Dno. & Patrono suo multis nominibus honorando SAL.
& Tumulum serum D.

Vetus est verbum, & ipsissimum non Sibyllæ, sed
JEHOVÆ folium :

Mors certa, hora ejus incerta.

Ex quô summæ necessitatis, sed & Pietatis esse vide-
tur, ut mortalitatis ille Candidatus Homo (ex consi-
liô Sapiientissimi Senecæ) Mortem omni locô & tem-
pore expectet. Hoc autem TE, VIR Nobilissime, seriô
facere, vel ex eô, patet, quôd cryptam & capulum æ-
neum non exiguô sumptu tibi iamolim prospexisti :
& ita funus (ô rem rarissimi exempli !) ipse adhuc
vividus mortuo tibi adornatum ivisti.

Et hinc est, quôd Ego præter morem, in Tumulum
hæc qualia-qualia Tibi scripserim : ne scilicet adum-
bratæ funeris tui pompæ quid deesse videretur. Nec
dubium mihi est, quin illa ipsa, & in eis filialem cor-
dis mei adfectum, promptâ manu exceperis, & eodem,
quô sepulchrum tuum & loculum nuper videras, id
est, forti & lætô animô & oculô, legeris & relegeris.

Quod superest, DEUM in omnia potentem seriô o-
ro, ut TE, VIR consultissime, CHORO & FORO no-
stris adhuc diutissime superesse velit, & Sepulchralem
illam Mensam, quamvis stratam & paratam (ut Re-
ctoris mei fratris verbis utar) EPULONE vel tria sæ-
cula carere faciat. Tantis, DEUS, annue VOTIS !

Ita ad votum diutissime nobis, NESTOR alter, valeas,
meq; Tui & Tuorum Cultorem, solitô amore com-
plecti pergas. Scribebam Neustadii Superioris Silesiæ,
ex ædibus SCULTETI ût Theologi ût Poëtæ optimi,
7. Maij. ANNO M. DC. XV.

DANIEL EITHNERUS.

Scholæ ibid. Collegæ.

TUMULUS
Viri Nobilissimi
MATTHIÆ BIELCZERI

Sen. Consulis Neostad.
à pl. annis meritif-
simi &c.

HAC habitaturus MAGNUS BIELCZERUS in um-
Illud patriti delictum populi (brâ est;

Cui favor indulgit Naturæ pluria: Cujus
Assiduus meruit plurima dona labos.

Qui Magni criticas BALDI possederat Aures:
Et lingvæ mulsam Nestoris omne senis.

Qui LIBERTATEM Patriæ sudaverat Urbi,
Dignior aurivomò quæ solet esse Tagò.

Qui patrium doctâ rexit ratione LYCEUM:
Et meruit patrio dicere jura foro.

Qui turrem Templi tenues eduxit ad auras:
Atq; novem fecit pulchra habitacula Deis.

Qui geminas peregrina morantes lumina portas:
PUBLICO & exstruxit plurima tecta BONO.

Qui semper totis in id unum viribus ibat,
RE Patria ut posset nomen habere suum.

Et faustò hoc ipsum dederat conamine factum:
Nam quod NEUSTADIUM dicitur, esse solet.

Osint, qui cunctos Mundi servare per annos
Præsens Neustadii nomen & esse queant!

Hoc imò mecum, LECTOR, de corde voto,
Atq; tuam MORTIS CERTUS abito viam.

Super Funus
VIRI CLARISSIMI
FRIDERICI TAUBMANNI
Franci,

Pœseos & humanioris literaturæ in almâ
Witebergâ Doctoris publici,

OSSA, meros loqueris lapides. ô Ossa! quid ossa
TAUBMANNI gelido sunt tumulata solo?

TAUBMANNI? Albani decus immortale LYCEI,
Qui fuit Os Charitos, Palladis & cerebrum.

TAUBMANNI? Civis Grajæ Latæq; loquelæ,
Qui fuit Ebrææ Lexicon atq; Canon.

TAUBMANNI? qui Plautum errorum nube sepultum
Solares rursus cernere fecit equos.

TAUBMANNI? cujus potuissent dicta jocantis
CRASSOS & STÓOS exhilarare senes.

TAUBMANNI? quevis loquitur quem terra Pœtam,
Ipsius & rutilo Carmina digna polo.

Miror, & indignor, Parcas, vix nomine dignas,
Parcere tam MAGNO non potuisse VIRO.

Sed credo invidiâ Phœbum flagrasse Poetæ,
Atq; tali Parcas ære animasse neci.

Scilicet in vivis si longius ille fuisset,
Audisset doctis Phœbus Apollo Viris.

Quid tum? quod nullus vivens audire valebat,
Audiet id nomen mortuus in tumulô.

Scilicet id curaturus RODEBURGIUS, ille
VIVENS Aoniis BIBLIOTHECA Viris.

Illius Hic jussu CINERES SALVERE jubebit
Vates illustri publicus è Cathedrâ.

O mea Lux, mea Lux! mea, Phæbe Columbe, Voluptas!
Cui jure adscribo Carminis omne mei,
Quam vellem de TE fastis condigna futuris
Dicere! sed Musâ cum ruditore satus.
Ergo unum, TAUBMANNE, imo de pectore natum
Verbum sufficiat ingemuisse: VALE!

TUMULUS EJUSDEM.

Hic jacet insignis TAUBMANNUS gloria Phæbi,
JESSÆUS gratâ REX Pietate DEO.
Ingeniô PLAUTUS: CATO vultu: LIPSIUS ore:
Iudicio CÆSAR: Carmine VIRGILIUS.

Ad

CHRISTOPHORUM REUSNERUM Obitum Matris charissimæ lugentem.

Scilicet in nostri peccarem Numen Amoris:
REUSNERE, antique nomen Amicitie;
Si non in lacrimas tecum nunc largius irem,
Et flerem Matris tristia fata tuæ.
Immo piis illius iniquus Manibus essem,
Si non libarem quid lacrimæ tumulo.
Nam, qui debebam viventi justius omne,
Quod debet Matri filius officii;
Nunc non deberem defunctæ justius omne,
Quod debet Matri filius officii?
Ergo nos inter lacrimis certabimus ambo:
In lacrymas abeat quidquid erit cerebri.
Sit scelus; atq; ultrix hujus Rhamnusia; siccos
Cum posthac nostros viderit esse oculos!

Sed

Sed quorsum in tristes jurata hæc fœdera floctus ?
 Hi Matrem ad Vitam nunc revocare queant ?
 Ipse quidem multos vidi deflere sepultum :
 Sed vidi nullos hęc animare Virum.
 Et quæ defunctum flendi esset causa parentem,
 Quæ gaudens summâ vivit in arce poli ?
 Annon felicitis lacrimari gaudia Amici
 Mortalis signum desipientis erit.
 Ergo ut dementes nobis caveamus Orestas,
 Nos miseris vacuos testibus esse decet.
 Et magis æthereas Matris gratariæ ades
 Mânibus : & parem Corporis exsuvis !
 O salve Mater REUSNERI sanguine ! salve
 EITHNERI meritis altera jure Parens !
 O Mater nostri amborum salveq; valeq; !
 Perpetuum salve, perpetuumq; vale !

TUMULUS

HEDWIGIS REIMANNÆ:

Quæ fuit
 fulgens Virtutum Matronalium
 Speculum :

ET

Unicum CASPARIS ROSMANNI
 Illustr. Quæstoris Lignicens.
 Delicium :

NUNC

sanguisugum Ejusd. Cordolium.

Hæc jacet HEDWIGIS REIMANNA ! insigne
 Doctæ spectamen Conjugis atq; piæ. (maritum
 Quæ

Quæ primùm fuerat REUSNERO nupta marito:
Cui Mater dederat pignora multa Patri.
Pòst; ubi dura Viri deslevit funera; nupsit
ROSMANNO, Ligu quem fovet Aula Ducis.
Quem Patrem Natò dumtaxat fecerat unò.
Nominis Hic patrii est, indolis & patriæ.
Si nulla Hic unus faceret discrimina Gnatus,
Nesciret primo Hoc cedere Conjugium.
Ipse tuam nunc perge Viam, bone Lector: & opta,
Vt bene tam rare Conjugis ossa cubent!

Super Funus

GEORGII OTTHONIS, Neostad.
Pastoris prope Patriam Leu-
beriani dignissimi.

Quid subtile tuum jactas, STAGIRITA, cerebrum?
Pulvis es, & factus pulvere, pulvis eris.
Quid, TULLI, ora geris Latio sublata lepore?
Pulvis es, & factus pulvere, pulvis eris.
Quid, MARO, divino tumefactus carmine spiras?
Pulvis es, & factus pulvere, pulvis eris.
Quid propter Claves Cæli, LUTHERE, tumescis?
Pulvis es, & factus pulvere, pulvis eris.
Quid sic juridicis te, BARTOLE, legibus effers?
Pulvis es, & factus pulvere, pulvis eris.
Quid medicis felix curis, GALENE, superbis?
Pulvis es, & factus pulvere, pulvis eris.
Omnia sunt pulvis: sunt omnia pulvere facta:
Omnia sunt pulvis: omnia pulvis erunt.
Ecce mei exemplò patet hoc OTTHONIS Amici!
Quo mihi vix vivò charior alter erat.

Hic erat ingenuas studii septemplex artes

Sedulus Aonii doctus ab ore Dei.

Enthea (vah!) quantâ peragravit BIBLIA curâ!

Una & sanctorum vivida scripta Patrum!

Hinc stans Orator sacrata in ponte Cathedræ

Devoti potuit os meruisse gregis.

Terrebat tumidos divini fulmine verbi:

Sed miti timidos ore levabat humo.

Non tamen & studium & tot virtutibus auctus

Mortiferas potuit effugere ille manus.

O OTTHO! ambrosium multis mihi nomen ab annis.

Cujus ad auditum semper Ego exsilui.

Quam vellem, in nostras posses has Virbius oras

E tenebris tumuli morte redire meâ.

Sed, scio, Cœlestis derides terrea Civis:

Et desiderii flammea vota mei.

Non, tibi si Cræsi numerarem millia Regis,

Mutares nostrâ Cœlica tecta domo.

Ergo divinae sedem Tibi gratulor Aulæ;

Et tot Tereptum, & talibus, esse modis.

UNA TRIAS faxit, quondam feliciter, illam,

Ad sedem ducens nos quoq;, eamus iter!

In obitum præmaturum,

Viri Consultissimi

BALTHASARIS SCHLOSSERI

Consulis Plesnensis dignissimi.

I Nunc, & multas aude promittere lucas

Ipse tibi: aut multis lucem præ lucibus unam.

Lucem autem? multis unam præ lucibus horam.

Vnam

Vnam horam? immò unum saltem punctum unius horæ.
Vnum punctum? unum volucris modò luminis ictum.

Flos & spectamen juvenum, SCHLOSSERE, virorū,
Sed quondam, heu! letis quasi flos Hyacinthus in arvis
Messoris curvi succisus acumine ferri,
Nunc marces durò decerptus pollice Mortis.

O Vulnus pallens! o tormentarie pulvis,
Qui TE crudeli potuit dimittere letho!
Qui PLESNENSIS eras Civis spectamen honesti,
Illius atq; sedens in primò pompa Senatu.

Infelice manu fusa est bombarða! sed & tu
Infelix, qui non medicatus cautius egro;
Adfectæ & validò sclopeti robore dextræ
Tempore non nòsti gelidam defendere flammam,
Hujus & Os ignis nullà sopire medela,
Est Cui forsan apud Medicos incensio nomen.

Oppidulum ZÜLTZ est, vulgari nomine dictum,
Quod regit imperii frenis PROSKOVIA VIRTUS.
Tale quidem, ut magnos tumida non addere flatus,
Nec Civi posset pudibundo adferre ruborem.

Huc ille officii causâ volat advena CONSUL,
Atq; cavò mittit lo vialia fulmina tortu.
Mittit: & (in partes bombarða pulvere sectâ)
Adscit insigni non cautam vulnere dextram.
Quam gelidus paucis invaserat ignis ab horis,
Qui brevè nativi migraverat omne caloris,
Et radicales vitæ decoxerat undas.

Heu miseræ hominum Vitas, plerasq; malorum?
Spes erat optatum cum fratre præ omnibus unum
RHÜDIGERI adfines Hunc Sponsi cernere tédas.
Spes erat. Ast cunctos Spes hæc elusit hiantes.

En qui magnifici indutus vestibus ipsi
Divinam Sponso Comes expectatur ad Aram,
Hic jacet exanimis ferali extensus amiclô.

Et qui, prælucente facem ipsi fortè ministrô,
Cetera surdarum ad taratantara rauca tubarum,
Deberet primas cum Sponsâ agitare Choréas;
Et veteri plenis pro ritu spargere palmis
Dura nucum molli Socii pro vellere lecti:

Hic jacet umbriferâ (miserum!) resupinus in urna,
Officio pedis atq; manûs, atq; æthere cassus!

Quid tibi mentis erit, tam duri nescia fati,
O Conjux! quem omnes rediturum credis in horas,
Pallida defuncti cum Conjugis ora videbis?
Credibile est; udis hæc humectabis ocellis,
Atq; hæc fors miseræ clamabis verba querelæ:
O mea Lux, Conjux! mea summa atq; una Voluptas!
Siccine solus abis, viduam post terga relinquens?
Ab saltim in propriò Communi more cubili
Fmisses inter mea brachia & oscula vitam!
Me miseram! qua non est infelicius ullum
Vxoris spectamen, obit qua Vesper & Eos.

Sed MULIER (satis est) verborum talia perge,
Et moderare tuos ex sacris disce pagellis
Adfectûs, & VELLE DEI laudare memento.

Si non passer avis vestiti frugibus agri
Pernicies: non una pili cadit umbra: tremendi
Ille DEI pulchra vestitus imagine Mundo
Illius dictus JOVA possessor ab ipso,
Ejiceretur HOMO, cura sine Numinis ulla?

Quis TE pacificò thalami consorte beavit?
Nonne DEUS curans socialia jura? quid ergo

Huic.

Huicce reposcenti Tē illum cum marmure reddis?
Mancupio Conjux nulli datur, omnibus usu.
At aliā ille DEO reddendus morte fuisset,
Inquis? Sic voluit reddi DEUS ille bonorum
Cuncta bonus, BONITASq; ipsa. Et non liber ab omni
Ille mali culpā? Folium recitabo Sibylle:
Æthereis nullum mortis genus inserit astris,
Una & vera Fides præstat morientis id unum.
At tu tranquillā, SCHLOSSERE, quiesce sub umbrā:
Talia dum clamet supremæ ille Arbiter Aula,
Surgite vitales defuncti ad luminis auras.

TUMULUS

U R S U L Æ

HENRICI STEPHANI
Senatoris Neostad. quasi quatuor an-
norum Filiolæ.

HÆc minor HENRICI STEPHANI sita filia
nata est!

Quæ fuit & Matris delictumq; Patris.
Hinc quod non parvum foveant sub pectore
Vulnus,

Hoc credo dubium credere Carneaden.
Nam Nati veniunt ipsō de Corde Parentum,
Atq; solent rursus hunc remigrare locum.
His tu, LECTOR, abi: sed & ex hōc funere disce,
Quod faciant triplices funera mixta Deæ;
Nempe solēt Natos æquē atq; necare Parētes;
Imberbes juvenes non minus atq; Senes.

Ad Effigiem

S U S A N N Æ

PETRI SCULTETI, Diaconi Neost.

& P. L. C.

ut primæ & unice, ita desideratissimæ Filiolæ.

Hic primi gelidū SCULTETI pignoris Os est
Egregiā pictum post pia fata manu.
Si foret hâc Morbi facies expressa tabellâ :
Quis, quæso, siccis cerneret hanc oculis.

Ad Eandem

M. ABRAHAMI PARICI.

SUSULA, picta Homula es: potius picta An-
gelus esses:

Dum mortalis eras, hic tibi vultus erat.
Non - Hominem sed Pictor-homo quis pin-
geret. ipsos
Per Cælos CHRISTI sanguine picta nites!

TUMULUS EIUSDEM.

Vis cubat, hâc tumulo SCULTETI prima
Parentis:

Indole quæ Genitor, nomine Mater erat.
Ad Cereale solum prandenti utriq; Parenti
Inscia læticiæ semina grata dabat.
Omnibus arrisit: nullas fastidiit ulnas:
Placatum blandô reddidit ore Patrem.
Hujus & illius lingvæ quasi gnara loquentis
Auribus arrectis singula verba bibit.
Sed verbo dicam: talem se præstitit: omni
Ut saperet (dici quod solet) ante diem.

Et

Et primò, LECTOR, mirare hanc flore perēptā?
Ante diem moritur, qui sapit ante diem.
Verū esto hęc hominum; melior sententia
Jovæ est:
Non moritur, moritur qui pius, ante diem.

TUMULUS
DANIELIS EITHNERI
Consulis olim Wolaviensis ab annis
complurib. meritissimi;
Et Matrone laudatissima
BARBARÆ & C.

Avorum meorum oculissimorum.

Hęc positi EITHNERUS dulci cum Vxore quiescūt:
Splendida pacifici lumina Conjugii.
Ille erat antiquæ fidei spectamen & oris:
Atq; Boni exemplar Consulis atq; Viri.
Hec erat atq; DEI, atq; sui studiosa mariti:
Vicina hæc eadem nescia litis erat.
Pluria non dicam suspectis sanguine Vates.
Sed debet patrium dicere plura solum.
Quod superest, MAGNI placidè dormite PARENTES,
Angelico donec Vos vocet ære DEUS!

TUMULUS
JOHANNIS EITHNERI
Civis Wolaviensis & Pa-
trui mei optimi.

Hęc

Hic jacet EITHNERUS vis mascula prima Parentis:
Cui magnum in magnò corpore robur erat.
Non tamen ætatis mediò VIR flore valebat
Fæmineam Clothùs effugere ille manum.
Nunc quòvis lubitum fuerit tibi perge locorum,
Magnaq₂ luctifici robor a nosce Dei.
Sed prius ex imò mecum dic corde, VIATOR:
Ut bene WOLAVICUS hac cubet HECTOR humò!

TUMULUS

DAVIDIS EITHNERI,
Civis Wol. primarii, & Ptocho-
trophéi ibid. Præfecti,
Patris mei desideratis.

Hic habet EITHNERUS sua busta! utriusq₂ Parētis
Delicium: & Patrii non leve nomen agri.
Ut conformis erat Iesseo nomine Vati,
Sic probitate fuit; sic pietate fuit.
Hic hilarem mixta referebat fronte Catónem:
Optimus & lingvæ Rex erat ipse sue.
Hic miseri patulas ad vocem pauperis Aures
Præbuit, & letas in sua dona manús.
Plura fuit: verum Gnatus non plura dicam:
Nam suspecta fides sanguinis esse solet.
Illa tamen, LECTOR, tibi puria scire volentè
Dicet sincera PATRIA TERRA fide.
Interea Charum metum salvere Parentem
Ipse jube: æternos atq₂ valere dies!

TUMU-

TUMULUS
DANIELIS EITHNERI Breslæ
*è despectu præruptæ domûs in tenebris
prolapsi; & Ejusdem Patruî mei
charissimî.*

HEic cubat EITHNERUS veræ Probitatis
alumnus;

Insuper insignis Civis imago BONI.

Qui noctû surgens stratis in strata viarum,

Præruptâ lapsus hospitis æde sui,

Non tamen infirmi Cœlestem Corporis Aurâ
Saxosô elisit protinûs ille locô.

Sed miserô proprias vultu deductus ad ædes

Reddendam JOVÆ reddidit ille Animam.

Tu quicunq; vides gelida hæc monumenta,

VIATOR,

Eximâ hos Cineres mente valere jube!

Nec facîle ignotum nocturnus linque grabatû,

O felix, damnô qui sapit alterius!

